

زما د زه خپرې

Ketabton.com

لیکوال : محمدالله تبسم

دالى

Page | 2

هغويه ته! چې تراوشه يې بىكلا ژوندى ساتلى.

جنسی بې لارى

لیکوال: محمدالله تبسم

په اوسيني وخت کې د فحاشى او جنسى بې لارى كوم طوفان چې توله نېرى په مخه اخېستې او س زمونبر تر دوازو نه بلکې له يوې نه يوې لارې زمونبر كورونو ته هم د داخلېيدو په حال کې دى. تلویزون، ډش، انټرنیت او نور د اخلاقو ماتوونکې چاپې میدپایاگانو په ذريعه زمونبر ځوان نسل چې په کوم انداز د هغوي د اثر لاندې رائحي . نو داسې انګيرنه به بې ئحایه نه وي. چې مونبر هم د غرب د ژوند تیرولو د اصولو په لور په تيزى سره روان يو. ډير داسې واقعې او س هم شته چې مونبر يې بايد په جدي توګه مخه ونیسو او لا ابتدائي دي که مو مخه ونه نیوله نو بیا به زمونبر مخه ونیسي. ډير داسې واقعيتونه شته ورته د شک په سترګه کتل په کار دي.

خه وخت مخکې د کابل بسخو مظاهره کړي وه چې د سپرک د غارې هلکان دوي ته مزاحمت کوي. او دوي ترې په عذاب دي. ددوی دا لاريون پر ئحای! خود فکر نقطه دا ده چې دا هلکان په کوم احساس د دوي مزاحمت کوي. داسې خو به نه وي چې بسخو لوڅ ته ورته لباس په تن کړي وي چې هلکان د جنسى غلامى له مخې مجبوريي چې ددي عمل مرتكب شي.

زمونبر په ټولنه کې هغه لباس چې ګېبې پرتوګ او ګول قميص به د بسخو پر تن وو او س کم ليدل کيږي.

او نارينه ته ورته يا په اصطلاح د پنجابيو کاليو په تن کول او س رواج شوي. چې دا له هغه پخوانيو نه ډير راپارونکي جنسیت بله دا چې په دومره لبره موده کې خنګه هغه هيواډ چې يوه لسيزه مخکې يې کېبلي تيليفون نه درلود او او س يې ۹۰ په سلو کې بسخې او نر موبایل او نتيليفون استعمالوي. ايا په دې دومره کمیت سره تېکنالوجکي سهولت راول خوبه د بل چا له اثره نه وي.

ليدلې به مو وي چې په تلویزون کې د شهرک او د بانک اعلان راته يوه لوڅ ته ورته لباس په تن بشئه کوي. يا زمونبر په تجارتمارکتېنګ کې بشئه اول انتخاب ده. چې دا هم زمونبر په اقتصادي نېرى کې يو غربي اصل دي.

امریکا او اکثره اروپایی هیوادونه د همدي جنسی بې لارې له وجې د ھېرو اخلاقي ستونزو لکه د زبردستي جنسی تيري، بلا وجه طلاق، د خاندانی نظام د تباھي ، او جنسی مرضونو بالخصوص ايدز سره مخامنخ دي. ايا زمونبولنه هم غواري چې له داسې ستونزو سره مخ شي؟ دا او دارنگه نور سوالونه فکرمندان خفه کري او سوچ ته يې مجبوره کري. امريکي او د اروپايي او يا د بين الملل له خوا مختلفې غير دولتي ادارې غواري چې مونبر هم په هماغه رنګ کې رنګکړي په کوم رنګ چې دوي رنګ شول.. د اکثره ديموکراتيک فکره يا سیکولر فکره ليکوالانو په ليکنو يا رسنيو کې ګورو چې د غرب نعره (ازادي). دا هغه ازادۍ ده چې هغې ته توله مهذبه دنيا ازادي وايي:

ددې ازادۍ مطلب دا هم دی چې د یو چا ځوان زوى يا پيغله لور دې په خپله خوبنې بې د مور او پلار له خوبنې بې د واده خپله جوړه انتخاب کري . حتی که ناجايز اولاد هم پیدا کړي نو مور او پلار تري د پوبېتنې حق نه لري. چې همدا لږي زمونبول هیواد ته هم اوس په یوه ابتدائي شکل راننوتې ده. ډير به مو اوريديلي وي چې یوې پيغلي د خپلې خوبن هلك سره یو ځای ته د نه پريښودو له وجې ځان ته اور واچواه.

اتلسمه صدې د اروپايي بنئې لپاره خوصاً او د تولي نړۍ د شخو لپاره عموماً یوه داسې بد قسمته صدې ثابته شوې چې د هغې صدې له مصيبيتونو نه تراوسه انسانيت په عذاب کې دی. او لا معلومه نه د چې تر کومه وخته به ددې غلط اثر سره مخامنخ وي.

د ۱۷۶۰ عيسوي په لسيزه کې د صنعتي انقلاب دشروع کېدو له وجې چې د کلو او باندېو نه د بنارونو په طرف د ابادي لږي د تيزو په وجه خو د ارپايي هیوادونو لوی لوی بنارونه اباد شول ليکن په نتيجه کې اروپايي بنئه او د تولنيز ژوند وجود ټوټې توتې شو. له هغې نه وروسته د اول لوی جنګ او دوهم لوی جنګ له وجې د بنئې او نر په تناسب کې یو داسې تفاوت پیدا شو چې د هغې په وجې د جنسی او صنفي یو نوی طوفان را ولاړ شو. بنئو ته به د خپل خاندان د وجود د ساتلو لپاره د ډيرې لېږي معاوضې په ورکولو سره د ډيرې اوږدې مودې لپاره کار کول وو. سرمایه دار یوازي د هغې د محنت په لاسته راوړه بسنې ونه کړه بلکه د هغې د عزت او عصمت سودا یې هم وکړه.

بنئه چې له کوره ووته نو د نړۍ تقاضاواې مختلفې شوی. اوس د هغې په وراندي دو هله لاري وي. یوه دا چې بيرته کورته راستنه شي. ليکن په دې صورت بیا هغې د سهولياتو نه ځان محروم احساسو. دوهمه لاره بیا بالکل ددې ضد لاره وه. چې هغه دی له سېري سره د مسابقوي اصولو په نظر کې نیولو سره خپل بنئينتوب ته خدای پامني ووای او خپل شرم او حیا دې په تاخچه کې کېردي او د سېري د هوسم بنکار دې شي. دغې لارې بنئه بیا هاغه حالت ته ویوره چې هلته بیا بنئه مور . خور، ميرمن، او لور پاتې نه شوه. ليکن د سېري جنسی کشمکش او دعوت نمونه شوه.

په دغه وخت کې د بئچې په ذهن کې يوه سوچ يو رد عمل پیدا کړ. چې په ورو ورو په مخته تګ سره په احتجاجي مظاهرو، جلسو او د اشتهراري اعلاتانو په مت یې دومره طاقت پیدا کړ چې په نتیجه کې بئخو او سپريو ته د برابري معاوضې حق ورکړل شو.

که خبره همدله درېدله نوبیا هم بنه راتله. بئخه چې د کور نه ووتله د کار او د معاوضې حق یې تسلیم کړ او په هره سطحه کې ورته برابري ورکړل شو. نو بالاخره معامله د بئخینه تحریکونو د راپارولو مرحلې ته داخله شو.

بئخو د واده کولو اداره هم چیلنج کړه. هغوي داسې فکر کاوه چې د واده او خاندان اداره د بئخو د محکومو ساتلو لپاره د سپريو يو سازش وو.

ددې سازش او چل په خلاف جنک داسې ګټل کیدای شي. چې بئخه دې د میرمن او مورکيدلو په لار کې خود مختاره وي . بئخو د جنس د قطري تقاضو د تسکین لپاره د واده حدود له سره رد کړل. او يوه نوي نعره یې اوچته شو. چې د بئخې جسم د هغې خپل ملکيت دی. چې په هغې باندي د بل هيچا اختيار نسته.

د سپريو لپاره دا کار خوشحاله کوونکې وو. بئخه او سپري دواړه په خپلو ګمانونو کې مطمئنه وو. ليکن ددي خومره غلط اثر چې په بئخو او انسانیت وغورخید. تر اوسيه لا ورته انساني شعور حیران دی.

په اتسلمه صدې کې چې د کلیسا او ساینس تر منځ کوم جنګ وشو په هغې کې د کلیسا غير عقلی او غير منطقی عمل له وجي د اروپا ټولنیز ژوند او بالاخره د ریاست د دایري نه بالکل جدا شو. د فرانسي انقلاب او مارتن لو تپ په ذريعه الحادي نظام ته د ځان ځایولو موقعه په لاس ورغله.

او همدا وه چې کلیسا خپله خپل ځان تر خپلو خلورو دیوالونو محدود د کړ. او نور له همدي وجي یورپي الحاديانيو د اسلام په شمول ټول مذهبونه د خدای او د انسان تر منځ د یوې شخصي رابطي په شکل د محدودولو هڅې شروع کړي. چې له وجي د موجودې زمانې بعضې ضعيف الایمان مسلمانان هم ددي تصور قايل شول او د همدي بدې نتیجې له وجي سیکولر نظام رامنځته او اوس اسلامي نږي د تباھي خوا ته روانه ده.

په اوسيني وخت ک د بئخې عزت او احترام د بايللو په وجهه بئخه د سپريو د لاس د جنسي شهوت او لذت د حصول يوه ذريعه جوړه شوې. د اروپا او امریكا او د هندوستان د لوڅو فلمونو صنعت د همدي خبرې محکم دليل دی.

په انسانی ژوند کي د جنسیت اهمیت:

Page | 6 د جنسیت موضوع د انسان په فردی او ټولنیزدواړو اړخونو اثر کوونکې ده . دا یوه داسې موضوع ده چې ددې حدونه د اخلاقو، تمدن او ټکنولوژۍ سره لګیري. او د قانون نه علاوه ټولنیز ادب هم ترې متاثره کيږي.

اوسمه هم چې کوم د جنسی بې لارې او زمونبر طرفته رانزدې شوی که یې مخه ونه نيسو نو کیدای شی چې یوه ورڅ د هماغو مهلكو غیر اخلاقی او غیر انسانی ستونزو مخامنځ شو چې اروپايی نړۍ ترې د تېښتې لاره لټوي.

دانسانی تاریخ نه دا سبق اخلو چې کله او په کوم ئای کې جنسیت دومره عام شوی لکه خنګه چې په امریکا او یا په نورو غربی ملکونو کې دی. نو بې له شکه بیا هغې ټولنې او قوم ته د ستونزو یو لوی غر مخامنځ شوی. د یونان، روم، هندوستان، او د پخوانی مصر د تمدنونو د له منځه تللو وجه همدا هم وو. ځکه چې په هغوي کې ټولنیز تشکیل ګډوډ، انصاف کم، او جنسیت بې قیضې شوی وو.

په اسلام کې د انسان جسماني، روحاني، عقلی او جذباتي احساساتو ټول ضروريات په نظر کې نیول شوی. قران کريم د ژوند هیڅ داسې کوم اړخ نه دی پریښی چې هغه دې د انسانی ژوند د کامیابی په خاطر ضروري نه وي. الله ج انسان ته د صحت او خوانی ترڅنګه د جنسیت داعیه هم ورکړي ده. نو ددې داعیې ختمول یا ناجایزه استعمالول د الهي احکامو سر غراوى دی . د اسلامي احکاماتو ډير داسې دنیاوي کارونه که د الله ج د احکامو مطابق وشي نو د ثواب باعث هم کرخې او په دنیاوي لړ کې هم کامیاب وي. حتی تردې چې د میرمن او میره ملاسته کې هم یو ثواب نغشې دې.

زه وايم که همدا د جنسی بې لارې لپری همداسی روانه وي او زمونبر څوان نسل همداسې په تیزې سره ترې اثر انداز کيږي. نو لري نه ده چې یو وخت دې زمونبر ټولنه هم د سعود پر ئای د نزول خوا ته روانه شي. او بیا به یې د مخنيوي لپاره لاس تر زنې ناست یو .

خان وژنه (خودکشی)

Page | 7

لیکوال: محمدالله تبسم

تاکه له بنکلا راکې پو کړي ژوند
ما ډژوند په بیه دی ساتلی ژوند
تبسم

د زمکې په دې کره کې له انسانه نه واخله او بیا تر هر ژوندي ساه کبن يا په اصطلاح ذى روح شي یو څل ژوند کړي. او چې ژوند ېې ختم شوي دی بیا دلته نه دی راغلی. زما دا خبر دی دا معنی ونه لري چې ختمیدل د مطلق ختمیدلو او له منئه تللو په معنی ده. به مختلفو اديانوکې د بیا ژوند خبره شوي ده او مونږ مسلمان له دې ژوند وروسته د برزخ او بیا د اخرت په ژوند عقیده لرو. خو زما دغه خبر صرف د فزيکي دنيا تر حده محدوده ده. او ددې ځای په اړه یې هميشه فکر کړي او که په ټوله کې ووايو د انسان د هرې هڅې تر شا همدا انګيزه وي چې ژوند ېې ارام او دوام پیدا کړي.

او مونږ او له مونږ نه مخکيني انسان د ژوند دې کچې مينې شاهدان يو. خو کله داسې وشي چې بعضې انسانان په خپل لاس ژوند ته دپاي تکي کېښودل او د ژوند سفر په خپل لاس ختمول غواړي او یاې ختم کړي او د خپل ځان د وزنې فکر کوي او یا غواړي ځان ووژني. لا تر اوسي هیڅ کوم مذهب او عقیدې او د هیڅ تولنیزو اخلاقیاتو دې کاته جواز نه دی ورکړي او تولو په یوه خوله بنه کار نه دی ګنډي.

او ځان وژونکي انسان ېې یو ناکام او ګنډکار او ..... بللي. له فکر کوونکو انسانانو سره دا سوال پیدا شوي چې ولې؟ خنګه؟ او ددې مخنيوی خنګه؟ د Suicide تکي مو دير اوريدل. دا تکي په لوړۍ څل په عيسوي ۱۷۳۷ کې د غربې دنيا په فرانسه هیواد کې د دفونتن په نوم د یوه کس له خوا وکارول شو. او بیا دا اصطلاح ۲۵ کاله وروسته د فرانسې د علومو اکاډمۍ له لوري ومنل شوه او وکارول شوه.

او د همدي هیواد د لغات نامي یو لفظ شو. دا تکي د لاتيني ژې له دوو تکو نه چې sui یعنی زه او یا ځان او cide ېې هم د وژلو په معنی دی. د خودکشی په هکله چې تر اوسي د روانشناسانو له خوا کوم خه وویل شوي دي تقریبا تول منلی خبره ېې داده

چې (خودکشی ځان ته د زیان رسولو او وژلو اګاها نه عمل دي او د ضرورت مندو انسانانو له خوا د هغه ضرورت د لاسته راوړلو او یا د نا اميدی لپاره یې دا یوه حل لاري گئي.) ورکيم چې په ځان وژنه یې یو اثر هم ليکلی او فرانسوی پوه دي.

د ځان وژنې په تعريف کې د مستقيمي او غير مستقيمي ځان وژنې اصطلاح ګانې اضافه کړي دي. دی وايې چې یو کس دی چې یو هغه انسانان چې وژونکي توکو سره مستقيم تماس پیدا کوي د مثال په ډول ځان په مرمى ولې او ځان وژنه کوي مستقيمه خودکشی ده او بل هغه انسانان دی چې ځان ته چې د وژلو نه بلکې د ځان زورو لو په وجه ځان وژنه کوي.

مثالونه یې لکه یو انسان د یوه خفگان له وجې په هفتو هفتونه خوراک نه کوي او وجود یې بې تغذې پاتې کېږي او بیا ژوند له لاسه ورکوي. یا هم هغه مذهبی ډلی لکه اهل تشیع چې په محروم کې ځان په زنځیرونو وهی او له ځانه وینه تویوی. د هغوى منظور ځان وژل نه وي خو کله بیا داسې وشي چې د ډېرې وېښې د ضایع کيدو له امله ځان له لاسه ورکړي. ورکيم په دې دواړو خودکشيو مستقيمه ځان وژنه له غير مستقيمي قبیح تره گئي. همدارنګه ورکيم دا یادونه هم کوي چې د ټولو ځان ووژنکو تر هغې د مخه چې ځان ووژنې د هغوى ذهنیت او کړنې سره مشابه او ورته والي لري.

او دا د دوى له لوري هاغه ضرورت ته چې دوى تري مايوسه دي اخري او لوی اختاري. او تقریبا په سلو کې ۷۰ انسان له نورو سره دا خبره شريکوي چې دی غواړي ځان ووژنې. د ځان وژنې د عواملو په اړه چې او سه کومې خیړنې شوي زیاتره یې د فرانسې او امریکا هیواد د ملي زده کړو د انسټیوت له خوا شوي. نو دا په لاس راغلې چې د هر انسان چې دې کار ته مخه کړې د درې قسمه ضرورياتو یا لامونو له وجې یې کړي.

۱: کورنۍ ضرورت یا لامل ۲: ټولنیز ضرورت یا لامل ۳: جسمی ضرورت یا لامل دا په دې معنی چې تر او سه انسان کله هغه خه چې غواړي چې کورنۍ کې یې ولري او یا یې له کورنۍ لاسته راوړي.

يا هغه خه چې دې یې په ټولنه کې غواړي ولري او او یا یې له ټولنې لاسته راوړي . نو د هغه ضرورت کې د نیکړتیا او د نه پوره کیدلو په صورت کې مايوسه انسان یا کورنۍ او ټولنه په خپل مرګ اختار کړي او یا هم د دغه ټورونې نه خلاصون لاره مرګ تصور کړي او ځان وژنه وکړي. د جسمی ضرورت لامل هم همدا رنګه دی چې انسان هغه جسمی ضروريات چې بايد ولري. خو نه یې لري یا ناقص وي اکثره یې بیا په ځان وژنه لاس پورې کړي. دمثال په دول یو انسان له شهوانی پلوه کمزوری دی. دی ددې پر ځای چې د درملو لاره چاره اختيار کړي او یا هم د همدي کمزوري سره ژوند مخته یوسې مرګ یې د حل لاره بولي. د خیړنو له مخې تر او سه یې چې ډېره ځان وژنه شوي ده

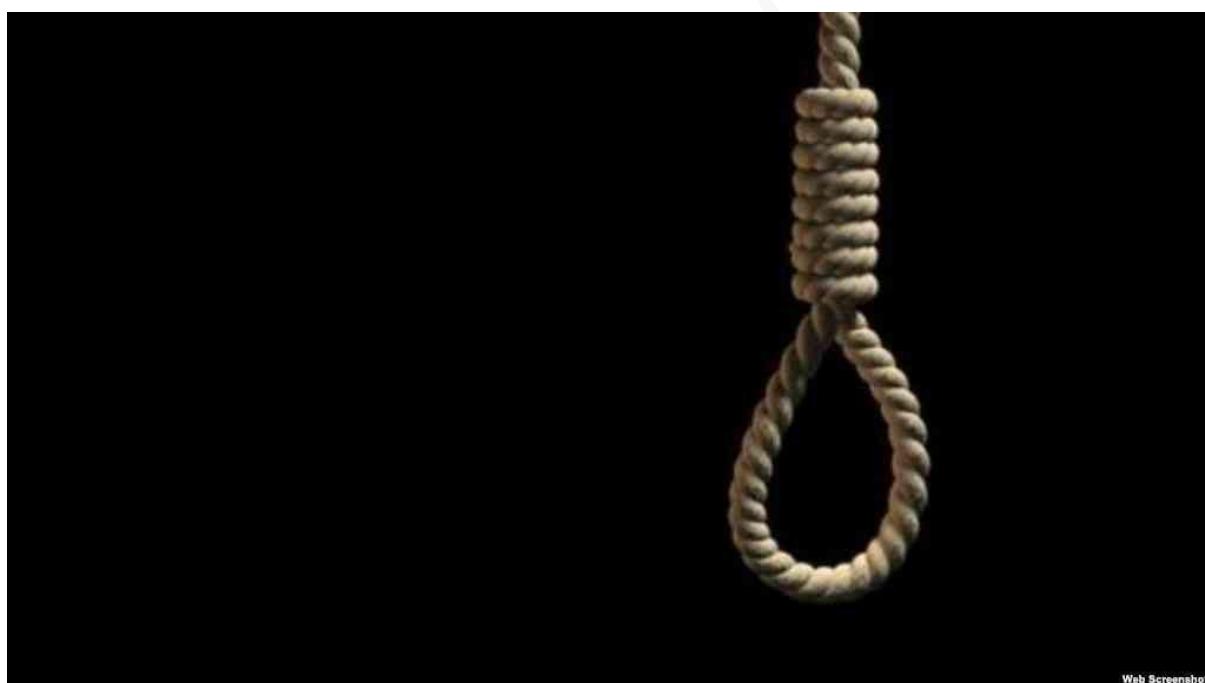
جنس: سپريو له بنخو نه زياته ئان وژنه كېرى خو بنخو بىا د سپريو درى برابره د ئان وزنى اقدام كېرى خو ئان وژنه نه د ترسره شوي. عمر: تر تولو زياته ئان وژنه ئوانانو چې عمر يې لە ۲۰ نه تر ۳۵ كلونو پوري ده ترسره كېرى ده. او همدارنگە د زمكىپى پرمخ ئان وژنه د ئوانانو د مرگ دريم نمبر لامل هم شميرل شوي.

مذهب: تر تولو زياته ئان وژنه يهوديت مذهب لارويانو او تر تولو كمه ئان وژنه مسلمانانو كېرى ده. مدنى وضعىت: لوندانو تر واده كېرو دوه برابره ئان وژنه كېرى او بىا هغوى چې د ژوند ملگرى يې پريبنې او طلاق شوي دى د كېپ ژوند كۈونكۈ پې پرتله خلور چىنده زياته ئان وژنه كېرى. نزاد: په توله نېرى كې امريكايى سېپين پوستو زياته ئان وژنه كېرى ده.

ماحول: په بنار كې استوگنو انسانانو د كلىوالو په پرتله زياته ئان وژنه كېرى لە ئان وژنى نه د مخه كېرنى او علايم: ۱: خفگان ۲: د صمييمى او عاطفي اريکو لە منئەه وېل ۳: مخكى لە دې هم په ناكامە ئان وژنه لاس پوري كول ۴: تولنizه انزوا. يعنى په لوى لاس ئان لە تولنى متزوي كول ۵: زياته نشه كول ۶: د ئان وژنى په هكلە نىغ په نىغه يا پتې خىري كول

درنېت

وورور مو محمدالله تبسم

Web Screenshot

لیکوال : محمدالله تبسم

بې عقلە نرگىست

يوه زمانه وه چې اىينه نه وه او انسان د خپل ئەن د ليدلو پە كوشش کې وو. پە همدى تكل کې به يې تر ڈيره د خپل سورىي پە ليدو د خپل ئەن ليدل محسوسول. يا به كله د اوبو پە غارە ناست او به اوبو کې به يې خپل ئەن تە كتل. هغە وخت ڈير عجىبه وو. پە انسان کې نه د ئەن غوبىتىنى درك لىكىدە مننى.

او د ئەن د خپل ئەن بىندۇنى او پە ئەن د مىنلى يادگار ترى پاتى شى. ويل كىپرىي چې اىينه ٨٠٠٠ كاله مخكىي جورە شو. او ليكن د اىينى ذكر د تاريخ به كتابونو كې ٨٣٥ عيسىوي شا او خوا كې شوى. بىا پە تىرو دريو پىپريو كې اىينه د كور د زىنت يوه الله و گۈرخىدە. كله چې انسان خپل ئەن پە اىينه کې ولىدە نو د خپل ئەن د مىنلى پە دوكە كې راگىر شو. ان تر دې چې بىا د ئەن پە هكىلە ڈيرى قىصى پە د ئەن پە هكىلە لە ئەنانە جورىي كېرى. چې لە وروستە انسان تە د خپل ئەن بىندۇنى او پە ئەن د مىنلى يادگار ترى پاتى شى. پە اكترو قصو كې لولو چې يو ئۆزان وو او يا يوه پىغله وو. بې اندازى بنايسىتە وو او يو ورخ بە لارە روان شو چې مخى تە بې سىند راغى او ده چې كله اوبو تە وكتل پە اوبو كې بې خپل عكس وليد. او پە خپل ئەن مىن شو. او بىا بە هرە ورخ د همدى سىند پە غارە ناست وو او خپل عكس تە بە بې كتل. او بە بعضو قىصو ان لا هغە خوا يا پىغله د خپل عكس د رانىولو او يا د بنكىلولو پە تكل ئەن بە سىند لاهو كېرى. او بىا د هاغە د ناستى بە ئایى د نرگىس يانىكىسىن گەل ھە راختالى وي. او همداسى ڈيرى قىصى نورى شتە.

نفسيات پوه زىكمونلە فرويىد ھەم ددغە احساس د واضح كولو كوشش كېرى. او ددى د معلومولۇ كوشش يې كېرى چې اخر انسان ولې لە خپل ئەن سره دومرە مىنە كوي. چې داسى حالت كې مبتلا شي چې بىا هغە تە لە خبل ئانە پرته بل هيچ ھەم نە بنكارى.

فرويىد انا يا ايگو چې غالبا د هغە خپلە يوه اصلاح دە د واصلحولو او بە دې لې كې يې د ئەن غوشتنە يا د ئەن مىنە يا نرگىست بە مختلفو دورو او مرحلو تقسيم كە. فرويىد ئانە مىنە يا ئەن غوبىتىنە يو فطري عمل بللى. چې د همدى لە وجى پە انسان كې د ئەن ساتنى قوه زياتيرى. او د ئەن مىنلى او د ئەن سره د مىنلى لە وجى انسان نور انسان خپل ئەن طرفتە د مايلوئى او روابط جوروى. چې پە همدى لې كې فرويىد ڈيرى وضاحتونو بە بنا باندى عشق، روابط، او جنسىت ھەم لە دې عمل سره پە تراوو كې بولى. پوهىرىو چې د ئەوانى پە دورە كې ئان اىينى تە ڈير گوري ئىكە چې د خپل ئەن تشخيص كوي

او گوری چې کوم لباس کوم رقم ویبستان او کوم ستایل ورسره بنه بنکاری. همدا شان فرویده د خپل ئخان غوشتنې یا د ئخان سره د مینې منفي اړخونه هم خیړلې. چې هغه د خبل ئخان سره د بې حده مینې کول د ذهنی محکموالی نه شتون او د ډیرو روانی ناروغیو جرمه ګنې. داسې خلک خو به بنکاره ډیر منظم او با ترتیبه بنکاری خو هغه د خپل ګیر چارپیره ماحول سره په بې ترتیبه رویه تنګ نظرې او غلط فکر کې مبتلا وي. ئکه چې په ئخان بې حده مین انسان ته بیا له خپله ئخانه پرته نور حقیقت، منطق او رشتینولی به نظر نه ورځي. په ۱۹۹۰ عیسوی کال کې نیرو ساینس به دې باره کې نوې لاسته راوهښې راوهږي. دمر نیرو سانیسدان جیاکومو ریزولاتې وویل چې ذهن جدبه او عمل او تجربه داسې رامخته کوي څنګه چې ماحول وي. د مثال په ډول که یو بل انسان خاندي نو ورته لیدونکې بې د خندا د وجو له درکولو خاندي. یا د بل انسان د ژرا به لیدلو کیدای شي انسان بې له کومې وجې وزاري. چې همدغه مرر نیرو د تولنې مزاج هم تعینوي. مثلا که یو سپړی د مشکل په وخت کې د ژرا پر ئای خاندي او نور انسان دې ووینې نو هغوي خو د خپل ذهنی امر له مخې ورته خاندي او همدا سې کیدلای شي چې بیا به د غم به وخت کې د تولنې انسانان د ژرا پر ئای خندا کوي. مثال یې زموږ سره نزدې د چترال د سیمې کالاش یا کیلاش د تولنې مزاج دی.

چې مونبر د یوه انسان د مرګ به وخت کې ژارو او هغوي د مرۍ په وخت کې ګلډېرې. د نوو خیرنو له مخې تقریبا د دنیا له هرو لسو نه اته انسانان د نرگسیت مریضان دی خو دا نرگسیت یوه نوی او بدله بنه خپله کړې. انسان د ئخان او د نورو تر منځ د روابطو او یا د نظرونو او د ئخان د مهم بشودلو لپاره د نورو اقدارو په شان دا اقدار هم سرچه ټاکلې. په ۲۰۰۲ عیسوی کال کې ۷۲۰۰ خلکو د مخ عملیات کړۍ وو چې خبله خبره بدله کړي. د ارایش سامانونه په توله نړې کې له نور هر سامانه ډیر خرص شوي. او د اقتصاد پوهانو له نظره چې د انسان ضروریات او غوبنتنې یې سره بیل کړي اوس د ئخان بدلو لو او ئخان د سره د مینې له وجې دا سامان د انسان د ضروریاتو په لست کې راخې:

انسان د نرگسیت له وجې داسې کارونه کوي چې له منفي طرفه ئخان ته د نورو انسانانو فکر راړوې. یو خه وخت مخکې مې یو عکس ولیده یوه امریکایی هلک به خپل مخ د سې خوله لګولې ووه. یا په اروپایی تولنه کې هلکان او جینکې د ویستو سره د بنکرو په شان شیان نسبوی. چې دا د نرگسیت یو بدل او نوی قسم راته بنکاره شو چې انسان یې د حیوانیت خوا ته بولې.

مونبر گوروچې زموږ به تولنه یا زموږ سره په نزدې تولنو کې هم د انسان د ئخان سره د مینې له وجې د بنکلا معیارونه هم بدليېرې او انسان د نوي طريقو هڅه کوي. زموږ په تولنه کې سپین بېري خلک ګيره تورووي. یا هغوي چې د عمر له وجې یې ويشه توی شوي وي د سرجړي له لارې ویښته لګوی. په بناري تولنو کې هم اکثرو څوانانو خپل وښته لکه د غوايي د غارې ويښته يا د چرګ د کرکړي مشابې نیغ درولي وي. یا یې ګيره له لاندې او برې خوانیمه خریلې او نیمه پرې اینې وي.

يا په لاس کې بېنگرۍ اچولای وي يا يې به غور کې میخکې تومبلې وي. بنځې او نجونې بیا له هغه لارو چې تول انسانیت ورته بد ویلی چې د جنسی اخلاقو ماتول دي ځان ته د خلکو نظر جذبوی. اوريديلې مې دی چې په پاکستانی تولنه کې (ددې الفاظو له ویلو دې ستاسي له مخې حیا وي) د مسالي نه جوړ شوي کوناتې خرصبېري او بنځې هغه ځان ته لکوي. يا هغه د بنځو په طیانو باندې له پاسه لګول شوي سینه بندونه له خپل مقداره غټه يا واره هم خرصبېري چې شځې ترې د ځان بنودنې په لار کې کار اخلي.

او همداسې ډېر نور شیان چې د ځان مینې او يا ځان غوبښتې له وجې يې دوی مجبور کړي وي چې د خپلې تولنې مزاج بدل او هاغسي حالت اختيار کړي. چې له نورو مختلف وي. خو دا ډیره لویه خبره ده چې خبرې ډیرې او سرې يو. اوس انسان د نرګسيت هغه حد ته رسیدلاي چې د اينې حقیقت نه شي برداشت کولای. خو خبره داده چې دا خلک دا هیروي چې اينې هميشه حقیقت ويلې او له هر خومره بدلون سره بیاهم اينه ستا د ذهن په لاس کې ده.

خدای دې مریضانو ته شفا ورکړي (امین)

د ادب ضرورت

لیکوال محمدالله تبسم

Page | 13

نن سبا د ادب په هکله یو مهم سوال دا هم دی چې ایا د ادب هغه اهمېت چې په تیرو زمانو کې و اوس هم دی او که نه؟ د ځینو په نزد د ادب چې په مخکې زمانو کې خومره اهمیت او ضرورت و اوس نشته.

هغوي د دوه فرضيو له مخي په دې نظر دي. یوه دا چې په اوس وخت کې د داسې قوي او اوچت فکر نه شي خپلولای چې هغه دې لوی تخلیق وکړای شي. د اوچتو فکر ونونو توجه اوس د ژوند نورو اړخونو ته اوښتې ده. یعنې د ژوند هغو اړخونو ته چې فکر کېري چې له ادب نه مهم دي. د مثال په توګه لکه د ساینسی علومو مختلفې خانګې. او یا سیاست او طب او داسې نور.

بله فرضيي داده چې په تیرو وختونو کې ادب د مذهب ترڅنګ د ژوند د راهنمایي وظيفه په غاره لوله. لیکن د فکر او ساینس له ترقې سره د راهنمایي دغه وظيفه نورو فنونو په لاس کې واخیسته نو له همدي وچې په ادب کې د بنه تخلیق لارې بندې شوې.

دا دواړه فرضيي تقریبا سره نبردې دي. او دواړه ادب د ژوند داسې یو اړخ بولی چې اوسنې انسان یې بدیل پیدا کړي. نو له دې وچې دا سوالونه بیا له سره اهم ګرځېدلې چې ادب یعنې خه؟ ایا د ادب بدیل شته که نه؟ که یې بدیل نه وي نو بیا هیڅ فکر د ژوند دې اړخ ته شاکولاۍ نه شي. نو ضروري ده چې د ژوند او د ادب اړیکه سره روښانه شي.

یو امریکایي فکر چې اوس تقریبا په نړې کې حاکم دی دا دی چې ادب یوه بنه تفریح ده. او کله چې فلم، سینما، رادیو او تلویزون منځ ته راغل نو د ادب نه د خوند اخیستونکو تعداد کم شو. چې دې نظریې ږما په فکر د ادب او د ژوند د هغه کلک تړون د غوڅولو کوشش وکړ. ادب د ژوند د اقدارو د پیژندلو دویم نوم دی. خو انسان دوښمنو او چل بازو د خپلولو څو څو هوسنو د حصول په لار کې همیشه انسانی اقدار تر پېښو لاندې کړي. او د صنعت د دور د دولت حریصانو د خپلولو نورو غلتوا افکارو ترڅنګ د ادب په باره کې هم د غلط فکر د عامولو کوشش وکړ. چې ادب یوه اوچته تفریح ده او بس. هغوي د ادب بدیل فلم سینما رادیو او تلویزون وړاندې کړل. او له دې سره یې کوشش وکړ چې دا قدر هم تر پېښو لاندې کړي. ژوند یوه مسلسله هڅه ده. او ددې هڅې په مخ کې هر منفي عمل سره له هر خومره طاقته دا هڅه نه شي ودرولاي.

همداسي ژوند ادب ته هم هخيري او دا هخه يې هم نه شي دريدلاي. بلکې د ژوند هخه او د انسان عشق به هميشه د ادب لپاره لاره هواري. يو فکر لرونکې ذهن دي نتېجي ته په رسپدو کې هيچ مشكل نه احساسوي. چې ادب د تفريح تر خنگ ژوند د راهنمائي وظيفه اوس هم په غاره لري. ادب د ژوند په لوړه او ژوره يو شان دي.

Page | 14

ادب د ژوند معنویت او د وحدت شعور جوروسي. په اصل کې ادب دی چې د ژوند د ټولنيز کيدو شعر وايي. او ژوند له شيندلو منعه کوي. د ژوند د نورو اړخونو خبره خه نوي نه ده. ژوند يو دی خو اړخونه يې له اوله ډېر وو. د نورو اړخونو یې خپل اهميت دی. د ساينسي علومو ترقۍ چې خومره مخکې ئې همدومره نور زياتوالې يې په ارمان بدليوري.

ليکن د ژوند هيچ اړخ د ادب تشه نه شي ډکولاي. په ادب کې انسان ته د بې شمېره خوبونو د تعبيرولو چل په نظر ورځي. چې زموږ د دور انسان د پخوانې په لارښونه خپل يو خه خوبونه تعبيړ کړل. او ډېر يې لا بې تعبيړه پاتې دي. کله چې انسان د خوبونو د تعبيرولو په تکل کې ووئې نو د ژوند ډېر و نوو اړخونو ته یېپام کييري. او انسان د ژوند په نوي ضرورياتو پوهېري. چې دلته ادب له نورو اړخونو سره خپله رشته ثابتوي. انسان چې تر خو خوبونه ګوري او د هغې د تعبيړ کوشش کوي. نوي لاري به ورته خلاصيوري. او ان تر دي چې انسان به بيا د خوب نه ليدل د ژوند اخر بولي. ځکه به انسان تر اخره خوبونه ګوري او ت اخره به يې د تعبيرولو تکل کوي. چې دا خوب ليدل به تفريح نه بلکې ضرورت وي. ځکه چې ددي خوبونو تعبيړ انسان ته نوي فکر ورکوي. او نوي فکر د انسان د ژوند دنوي کولو او مخکې تللو سبب ګرځي. نو په همدي بانه به ژوند تر اخره د خپل خوب د تعبيړ لپاره ادب نازوي. چې د ادب نه د فکر اخيستې له وجې د ژوند په نورو اړخونو کې مخکې ځيزوند بيا د ټولنيزو او سياسي بحرانونو حل پيدا ګولاي شي. که فکر وکړو نو پوهېر و چې د انساني کيفياتو له يوې لوې دنیا سره د ادب اړيکه ده. چې هماغو کېفياتو خارجي کainات احاطه ګري دي. چې هغه کېفيات یواځې د ادب له خولي انسان اورېدلاي شي. او تر کومه ئایه چې د ادب د راهنمائي خبره ده.

نو له د حقيقي رهبري لپاره ادب او مذهب کار کړي دي. انسان دونښمه فکرونه د دولت او واک لاسته راړولو په مرض باندې اخته دي. لېکن د برترنډرسل په مرګ چې د دنیا د نسانانو کوم احساس وو. هغه احساسات د یوه عظيم سیاست دان په مرګ ناممکن دي. رسول د ادب او فلسفې نماینده وو. په اوسيې دنیا کې د اين ستاین د اهميت منونکي او د رسيل د اهمت منونکو کې ډير فرق دي. بله دا چې انګرۍ ټولنه د شکسپير د قومي وجود نه بغېر د هغه اهميت ته قايله ده. دا ځکه چې تمدنونو د اولو حدودو د تاکلو راهنمائي ادب کړي ده.

ادب د انسان هغه باطن دی چې د کایناتو له هر شي سره یې رابطه ساتلي ده. او د هغې په مفهوم یې انسان پوهه کړي.

دا نو بیا د انسان نیمګړتیا ده چې خپل ځان ته یې هغه اقدار غوره کړي چې کوم د اهمیت ورنه دي. انسان دوبسمنو په لوی لاس د انسانی وجود د زخمی کولو لپاره ادب ته ضربه ورکړي ده. کنه نو دا سوالونه به خوک جواب کړي. چې ایا په ایندې به انسان د جذبې نړۍ ورانه شي؟ انسان به له حسنې متاثر کېدل پرېردي. او له ژوندې به په مخ اپولو سره د ژوند د بنه کولو هڅه په ځای پاتې شي.

که د اسې کېدل نا ممکن دي نو بیا لړو عالمانو غوبښته ده چې د ادب په باره کې نتیجه د اسې ترتیب کړي چې له صطحي واقعیتونو سره نه بلکې د ژوند له بنیادونو سره اړیکه ولري. چې د فکر نتیجې مشتبې شي. زموږ د ټولنې دیر انسانان چې د ژوند په نورو اړخونو کې کار کوي. او ادب ته د حقارت په سترګه ګوري افسوس چې خپل ماشوم نظر ورته بالغ بنکاري. خپل هم خه نه کوي او غواړي ادب ته هم خه ونه شي.

نو خکه د ادب تخلیق کارانو او مخکې بونکو نه هيله کووم چې دا هڅه مخکې بوئي. او واړه او کم نظر وونو باندې د راندو ګومان وکړي. انسان په ادبې دنیا کې ډېر خوشحاله وي زما په نظر خو ادب د انسانی کېفیاتو سره مترادفع دی او همدا ژبه ده چې له اوله تراوشه انسان د ژوندد کشمکش د بیان لپاره کارولې ده.

د قومیت احساس په ډلو د وېسلو له وچې انسان خفه کړي. سرمایه دارې انسان نه د بل انسان غلام جوړ کړي. ساینس انسان ته د ارامې ترڅنګ بم هم په لاس کې ورکړي. چې دې ټولو د اوسنې دنیا له سلو انسانانو د اویا وو انسانانو نه ذهنې سکون اخیسې. او بېچاره یې په مانۍ کې لاس تر زنې کښېنولای. خو ادب دی چې انسان ته یې د سرور او توانيې نه د ډک ژوند د تېرولو حوصله ورکړي. نو له دې وچې د انسانی ژوند له مهمو ضرورتونو نه یو مهم ضرورت ادب هم دی. خو تخلیق کار انسانی او ربستونی ادب.

زښته ډېرې منته

حدود او انسان

لیکوال : محمد الله تبسم

Page | 16

انسان، انسانیت، اشرف المخلوقات، ترقی، انسانی اقدار، سکون ، امن دا هغه تکي دي چې په اوسيني وخت کې تر تولو زيات اورو. خو سوال دادي چې ايا خپله ددي لفظونو ويونکی انسان ددي لفاظو په معنی مفهوم او شتون یا نه شتون باندې سوچ کړي دي. له مشرق نه تر مغربه نېټي انسان په بد امنی په بې سکونی او په انسانی اقدارو دریشتند وھلو په اخري حد کې ولاړدي.

انسان داسي حالت ته ځان ننه کړي چې د عزت او بې عزتی د کامیابي او ناکامی د خوشحالی او د غم د اصل او د کم اصل د سالم او ناقص د بنه او بد هغه فطري اقدار او پیژندنې ته ېټي نوي او سرچېه اصول تاکلي.

هغوي چې د انسان په هکله ېټي هميشه د خپلو خولونه بې له عمله د انسانیت په هکله رمباري وھلي زه وايم راخي چې لوبي خبرې پريودو او د انسان په هغه بنیادي ضرورياتو باندې سوچ وکړو. نو د عقیدې او د نظريو له حد نه بهرا یا نېټي انسان انسان دی. ايا انسان ته چې له فطري پلوه کوم خه ضرور دي نېټي انسان هغه لري؟

ایا د انسانیت د دعوبدارانو له دعوو سره چې دوى خپله هم د نېټي انسان یوه لویه حصه ده انسان د سکون په لټه کې نه مری. او ایا دا زمکه د هغه لپاره د غذاب نه ډکه سياره نه ده.

په مسایلو باندې خبرې اساني وي او نن ېټي هر خوک کوي. ميلديا اوس هم چې انسان تري غريرې د یوه عام انسان کېدو نه بغیر د زرو نورو مبهمو مسایلو سوچ ته انسان وتوجه کوي. او هره ورخ د مسایلو د ختمولو پر ځای خپله انسان د مسلو بنکار کوي.

زه د یوه عام انسان په توګه دا وايم چې له د نېټي دور هر انسان د انسانی تولنى د خرابولو ذمه وار دي

په دې خو سره پوهېرو چې د لاس، پښو سترګو، غوردونو او نورو په لرلو سره انسان نه دي. ځکه دا تول اعضا هغوي هم لري چې مونږ ورته حيوانات وايو. او په دې هم سره پوهېرو چې بنه کور بنه موټر بنه کاروبار ډېږي پيسې هم د انسانیت اساسات نه دي.

زه دامنم چې انسان اوس ډير او برد سفر په دقیقو کې ترسره کولای شي. انسان اوس مریخ او نورو سيارو ته تلونکي دي.

د مریض انسان د جسم تقریبا تول غړي بدلبلاي شي. دنیا د یوه کلی بنه خپله کړي ده.

لیکن کوم خوک ددې جواب ورکولای شی چې ولې د نئي دور انسان په داسې جرمي فکر کې اخته او د اجرامو مرتكب دی چې خپله د هغې گناه کوونکې او جرم کوونکې انسان هم تري شرميردي او له اخلاقې مزاجه مخالفت ورته بنکاري.

ولې انسان داسې حالت ته نتوتى چې د تلویزون په صفحه موسيقۍ او تري په لاندې کرخه کې د انسان د مرګ خبر خپریري. رپوتونه گورو چې د ډنمارک انسان ته دولت له مجبوري د حیواناتو سره د جنسی اړیکو قانوني محلونه جوړ کړي. رپوتونه لولو چې د امریکا په انساني تولنه کې زبردستي جنسی اړیکې له سکرتو خښولو نه عامې دي. ویدیو ګانې گورو چې د پاکستان انسان له مړو جسلدونو سره زنا کوي. خبر گورو چې د افغانستان انسان خپل پلار وژني.

لنډه دا چې داسې جرمونه چې ددې ساینس او تکنالوجې په دور کې انسان کوي چې د تولې زمکې انسانيت ته بد بنکاري. زه هغۇ ته وايم چې په انسان د حدودو مخالفين دي. تاسې ياست چې انسان مو داسې تياري ته ور روان کړي. د نړۍ د هر ګوت انسان د انساني کرامت له مخې بعضې اخلاقې ارزښتونو ته قايل دي. ولې په لوی لاس د انسان د خوبنې ارزښتونه له منځه وږئ. که چېړې دود د انسان لپاره انسان په خپله نه غوبنتل نو بیابه د دنيا هیڅ انسان د قانون او د عسکر په جوړولو فکر نه وی کړي. صرف په خوله د انسانيت رمباري وهونکې دې د انسان په محدودلو فکر وکړي.

او د حدود چوکات ته دې د داخلې د لپاره وه خوي.

د محدود خوشحاله او مطمین انسان په هیله.

ویره

لیکوال : محمدالله تبسم

Page | 18

مونبر چير څله په خپل ژوند کې وپره حس کړي او حسورو. چې کله دا وپره د لنه وخت لپاره او کله هم تر ډېرہ زمونبر په ذهن کې پاتې وي. او مونبر کړوي. زهن ته د ویرې راتګ ډېر زر او ګړندي وي ولې د وپرې له منځه وړل بیا وخت ، صبر او حوصله غواړي. د وپرې بلا شپه او ورخ مونبو ته په ډېر ظالمانه ډول ازار راکوي. تر دې چې ډېر کله مو ان له ژوند نه هم ستړي او لاس په سر کړي. ایا کله مو د ویرې له دې بلا سره خبرې کړي. او ترې پونستلي مو دي چې اخرا کوم جرم کړي چې داسې سزا راکوي؟ ما چې له دې بلا سره خبرې وکړي او همداسي پونستني مې ترې وکړي. د وپرې له بلا مې وپونستل چې ولې دې زه رانیولی يم او ما ته ازار راکوي؟ بلا راته په تونده ژبه وویل دا کومه غم او سزا چې ته یې ګالي همدا ته مقصريې. او همدا تا زه زیروولې يم او دا اوس چې په کوم شکل يم تا همداسي جوره کړي يم. زما طبیعت همداسي دې چې خرنګ مې ته تصور کړي. او س به د لوستونکي سره هم سوال پیدا شوي وي خو دا بلا خنګه ما وزیروله. له ما سره هم دا فکر پیدا شو چې ما خنګه دا د وپرې بلا وزیروله؟ ما او شاید تاسو هم دا فکر وکړئ چې دا د ویرې بلا خود مصیبت ، خیانت ، قحطی ، فقر ، جنګ ، مریضی او مرګ زیروولې. خو نا !!!

داسې نه ده دا دغويوه هم نه ده زیروولې. دغه نومونه او له دې نه زرهاوو نور نومونه چير واړه او عادي او د سالم فکر لرونکي انسان لپاره هميشه تکراريدونکي نومونه او واقعيتونه دي. چې مونږ یې په هره لحظه کې د واقع کيدو طمعه بайдو لړو. زمونبر تر تولو لوی ظالم دېمن د وپرې بلا ده. چې دا زمونبر په خپله زیروولې بلا تر دې توان منده کېږي چې د خدای د شاهکار تخلیق انسان ژوند ورنه اخلي. دا بلا کولی شي چې د خدای د توانا او قوي مخلوق چې په خپل ځان پوره باور لري او د خدای ج د ورکړل شویو قوتونه نه باید سالمه استفاده وکړي خو دا یې د یوه مرې په شان په زمکه کې ساتلي او ازارولي شي. ما بره وویل چې ما همدا فکر کوه او شاید تاسو هم کړي وي چې مصیبت او خیانت او قحطی ، فقر ، جنګ او یا هم مریضی او مرګ دا وپرې زیروولې. خو خبره دا ده چې دا کوم نومونه چې مونږ دا خپله په خپل ځان کې یو بلا ګانې دي چې هر یو یې خپل ته ورته همشکله بلا ګانې زیرووي او د همجننس شکل نه اخوا بله بلا نه شي زیروولې.

المصیبت مصیبت زیرووي، فقر فقر زیرووي. جنګ جنګ زیرووي. خو دوي ویره نه زیرووي ویره ربنتيا هم مونبر زیروو. که په ئای ددې چې د مصیبت او فقر د جنګ د نسل د ډیریدو او یا ددوی د وژلو فکر وکړو مونبر ددوی په مقابل کې په خپل ذهن کې د وپرې بلا زیروو. چې همدا بلا مو بیا په هر قدم کړوي. عجیبه خبره ده !

مونبود خدای ج د تر ټولو اشرف او توانا مخلوق په توګه د ویرې له بلا نه ځان نشو خلاصوی او دا ډیره عجیبه بیا دا ده چې دا نه منو چې د ویرې همدا مونبر زیرولوپی او مونبر ورته وجود ورکړي. وپره یوازې زمونبر فکر او اندیښنه ده او بس! د ویرې دا بلا زمونبر د ذهن نه بهر بیا هیڅ وجود نه لري. نور خوک دا طاقت نه لري چې مونبر ودار کړي.

همدا مونبر یو چې خپل ځان خپله ډاروو. نور خوک شاید داسې کارونه وکړي چې زمونبر په ذهن کې ددې بلا د پیدا کولو لپاره زمینه برابره کړي. ولې دا بلا هلته زیريدلی شي چې مونبر د هغويه پر وړاندې شکست ومنو او د خپل ذهن ته اجازه ورکړو چې له بهر نه داسې یو شکل او تلقین واخلي چې د وپري بلا وزیرووی.

هر انسان په خپل ذهن کې دا قوت لري چې هغه خه یې چې خوبنیږي ورته راولي او هر هغه خه یې چې نه خوبنیږي ورنه لري کړي. مثلا. زما خوبنیږي چې یو پارک ګنې وني دي لاندې پکې نري نري لارې تيرې شوي دي. د پسلې موسم دي. ونې شنې دي. دا پارک ډير لوی چمنونه لري او زه په دې نريو نريو لارو کې ورو قدم وهم روان یم. دادی د هغه پارک داسې تصوېر مې په خپل ذهن ته راوست چې ان ستاسي ذهن ته مې هم انتقال کړ. اوں که زه ووایم چې یو کس دي. به پلانې ځای کې اوسي چې هر سپړي سره بنائيته مبایل ګوري ترې پټوي یې. او که نه په زور یې ترې اخلي څو کسان یې په چاپه هم وهلي دي او بیا یې مبایل ترې اخیستي. نو زه باید کوبنښ وکړم چې په کومه لاره یوازې او یا بې وخته لار نشم ځکه که داکس راباندې پیښ شي نو ..... وګوره! د ډار بلا مې وزیروله. او خپل ذهن کې ځای ورکړ. نور نو دا بلا شاید هر سپړي ما ته هماماغې وبنایي چې د خلکو مبایلونه پټوي. او ما شاید وکړو. نو اوں چې په پوهه شو چې د وپري بلا همدا مونبر زیروو او مونبر ورته په خپل ذهن کې ځای ورکوو. او بیا ترې کپېرو بنه او سالمه خبره دا د چې هغه شیان چې د ویرې بلا ته زمینه برابروي حتمن باید ورسره احتیاط وکړو. ځان ترې وساتو او که چیرې پکې واقع هم شو نو هغه باید د یو حقیقت او واقع کیدونکي شي په حیث تسلیم او فکر وکړو چې دا واقع شو. او دا ختم شو. خپل ذهن نه د وپري زیروونکې فابریکه جوړه نه کړو. لکه مخکې مو چې وویل وپره هیڅ کوم خارجي وجود نه لري. که وجود لري نو زمونبر په ذهن زمونبر خود ساخته وجود لري. او همدا مونبر کولی شو چې له منځه یې ويسو.

د ویرې بلا خنګه له منځه ويسيو؟ اول خو مو چې په ذهن کې دغه کومه وپره تصور او تجسيم کړي باید له خپل ځان نه په ربستونې توګه ددې په هکله پونسته وکړو. ایا دغه مرض، مصیبت، خیانت، حالت چې زه یې په اړه فکر کوم ربستیا واقع کیدونکي دي؟

ایا زه کولی شم چې ددې مصیبت، مرض، خیانت، او حالت په وړاندې همداستې مطمین پاتې شم؟ ایا کومه بله لاره هم شته چې دا موضوع ورباندې حل کړم؟ ددې حالت د له منځه وړلو لپاره زه باید خه وکړم؟ یوه خبره باید په پام کې ولرو چې د فکرد حقیقت معادل او مساوی نه دی.

داسې نه ده چې خه مونبر فکر کوو دا دې حقیقت وي. نو کوم د وېړې فکرونه چې زمونبر ذهن ته رائېي باید داسې وګنو لکه وريئې چې خوري شي. کله باران وکړي او کله بې بارانه بېرته ورکې شي.

درنښت | Page 20

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library